

жень и часоноей и жадна наѣть бѣ галицкого намѣстника, щобы бѣзпощадно выступить противъ того. Ба, що бѣльше! Тамъ еще горячо разправили надъ тѣмъ, щобы дуже потрѣбныи, внести окружъ вышшаго суду краковскому и злучити его съ львовскимъ, щобы въ той способѣ можно вѣхъ судѣтъ. Русинѣ, которыхъ вже за много для очей гегемонской партіи при исходно-галицкихъ сущахъ, перенести на польскѣхъ захѣдѣ Галичинѣ и въ той способѣ очистити край бѣ тѣхъ россійскихъ пропагаторовъ! Треба було ажъ энергичнаго выступленія намѣстника, щобы успоконти разгоряченій головы, черезъ ѿ, розумѣши, намѣстникъ стягнути на себѣ гибель и албѣть тѣхъ крикунівъ.

Такъ вы бачите М. П., що вешида лише рускї книжки и часописи, рускї товариства суть причиною завантои вѣбы тои польской партіи гегемонѣ, що она всегда видитъ россійской агитациї, хотий вѣхъ тѣ рускї литературнї творы будутъ перегланеній органами, по-кликаными до надзора прасы, и ними бѣльше перешкоды перепущеній.

Та сама книга, що веде противъ наѣть вѣйну вынищени, наводить наконецъ на нашъ каркъ еще бѣльше, въ найновѣйшихъ часахъ такъ вананѣ Змартынстанцѣвъ, котрый, не будучи самъ Русиномъ, появился минувшаго року посередъ наѣть, щобы закладати интернаты и то выключно для руского молодѣжи. Ти непрошеныи гости не стражаютъ въ своихъ надрукованыхъ проклямаций голосите *urbi et orbi*, що приходить до наѣть выховувати руску молодѣжь, поучати Русинѣвъ вѣбрости для цѣсацкого трону и въ преданности для папскаго престолу! Ось видите М. П., якъ клеветы и ециреты тутъ метаются въ лице руского народа, щобы тѣлько мати подставу для переведенія авѣстнїхъ своихъ цѣлей. Сумно, що той новоадвигненій интернатъ (Змартынстанцѣвъ) найшовъ подмогу, сумно, що галицкї соймъ на заѣданію въ 21 жовтніи м. р. мимо опозиціи нашихъ рускїхъ послѣдъ соймовихъ — праца, хочу бути справедливимъ, не всѣма польскими голосами, але бѣльшето тѣхъ голосовъ — ухваливъ запомогу 10.000 гр. для его интернату въ красныхъ фондахъ (Мос. Берифайнѣвъ: *Браевъ!*) мимо того, що наші фінансы выкаюють недоборъ а въ краю па-ну вужда.

Такъ то удомашнила польска журналистика и си прихильники понять россійской пропаганды. И середъ такого то стану появляється въ грудно мин. року сей случай съ Гнилицкою громадою. Сей поступокъ Гниличкою есть самъ про себе маловажный, зовсѣмъ законно давовленій и законно переведеній, не має нѣчого спѣльнога съ политикою и бути тѣлько черезъ то выкліканій, що не уваглядено довголѣтнїхъ бажанъ и зданія заявлюваныхъ потребъ громадинъ сего села. Гр. кат. громада Гни-

лички числитъ 899 душъ и має свою власну церкву, она же мати своего самостїйного нароха и старається о то вже бѣ тѣхъ чѣмъ — холода, та вдарила ненадѣйно громомъ-блескавкою, тай разрушила нею надѣю на лучшу хвилю.

Трудно увѣрити, якъ хорошо розвивалась наша читальня. Члены липли до неї якъ мухи до меду. Читальня стала мѣсцемъ науки и розривки. Въ меднѣї и свята людѣя вечернїхъ поверталася до читальни, тутъ читали, оповѣдали себѣ вѣблїкї пригоды, жартували прилично, спѣвали церковный спіль ажъ и сїйтскї пѣснї. А наїть и въ будній днѣ заходили где-нокотрій сюди, та читали газетки лежачи на стелѣ, бо що вечера сторожѣ громадскї мали отворити, виснѣти и запалити въ читальни. Дуже подобався себѣ поридокъ нашимъ селянамъ! А тѣмъ бѣльше, що заходомъ виѣду бѣть завизанія читальни, с. в. бѣ другого липца м. р. устроено два декламаторскї вечернї, два отчты и два аматорскї представлення, комедія *"Пинци"* — В. Ковальского на св. Арх. Михаила и *"Зѣвмчненій Юрко"* — о. Наумовича въ недѣлю мясопустну.

Аматоры-селяне, члены читальни, грави свою ролѣ такъ хорошо и съ такою спѣдомо-стю своєї ролї, що не заветыдалисъ въ мѣстѣ отес повторити. Впрочѣмъ наїть гости въ інтелигенції, таки Поляки якъ и Русини въ окрестності, що були на тѣхъ представленияхъ, вискауvalis съ всякою признательно-стю о талантахъ нашихъ селянъ.

Черхава стала вадбрѣмъ въ околиці, вадбрѣмъ просіть и отвергненія. Жидъ-арендарь винесъ якъ посоленій въ злости, кидавсь въ діявольскою мстивостю на читальню и си членить, але жъ бо й недармо, бо въ найбѣльшій празнику, коли бувало у него музика, пітитика и т. п., теперъ у него пусто, а въ читальнї ажъ тѣсно!

Наразъ въ тѣхъ хвили найлучши надѣї на добрій плоды щиро працюючихъ и дбаючихъ о загальніе — вспольне добро народу, приносить возвыши въ Старостину письмо (котре Вамъ тутъ зачуло*), котримъ старосто въ наслѣдство рѣшено ц. к. Президію Намѣстництва въ дні 16 лют. 1882 Ч. 1620/пр. розвиває товариство читальню въ Черхавѣ и повстри-му въ беніровально бѣть всякої дальнішої дѣланія.

теріядівъ поговоримо о розвязанію сей читальнї въ найближнїхъ числахъ. *Пр. Ред.*

*) L. 2685.

Do Wilebego ks. Mikołaja Boberskiego gr. kat. proboszcza jako Prezesa stowarzyszenia czytelni w Czerchawie.

Wysokie o. k. Prezydium Namiestnictwa zarządziło reskryptem z 16 lutego 1882. L. 1620/pr. jak nastepuje: Celem ozycielni w Czerchawie powiatu Samborskiego jest według §. 1. statutu tego stowarzyszenia szerzenie zamillowania do czytania o porytecznych pism, a przez to szerzenie oswiaty wstrzemieliwości i w ogole moralności miedzy wloscianami Czerchawy i okolicy.

Якожь причини до сего?

Ого деїї книжочки *"Зимовї вечери"*, ви-дані въ роцѣ 1880 товариствомъ і. і. Качков-ского, где говорится о покривненіяхъ дѣла-ніяхъ Поляками наглядомъ руского письма, въ "Не отпустъ не разпуть" Мих. Бѣлоуса — легенда выдана въ роцѣ 1876, въ котрой бѣ-клонюся народъ отъ отпустить.

Та книжочки сконфискованій намъ ви-спекторъ школьный ке. Кулінъ; а сконфі-скуваніи ихъ, якъ бѣль самъ казанъ, для того, що знаходились въ шафѣ школи. А зна-ходились они въ шафѣ школи въ сїйтѣ ста-рії дмитрово, бо изъ початку не мала читальнї еще своя власна шафа, тожъ, понеже учитель бувъ заразомъ бібліотекаремъ и прійміть, въ комбретво підъ свої ключікъ книжки наші.

W spisie ksiãzek tej ozycielni znachodzą sie jednak miedzy innymi broszury: "Zimowy wieczery" wydane w roku 1880 przez Towarzystwo im. Michała Kaczkowskiego, tudzież "Ne odpust no rospust" legenda wydana w roku 1876 w Kołomyi na nakladem Michała Biłousa.

W broszurze "Zimowy wieczery" a miano-wicie w artykule pod napisem "O ruskim jazyce" znajduje się na str. 25 ustępu, w którym autor za-gnia Polakom, iż przyzwyczajeni do panowania nad Rusinami obcieli by ich zupełnie wynarodowic i że Rusini uciisku tego, jakiego doznawali i teraz jeszcze doznają ze strony Polaków, nigdy im nie zapomną.....

W drugiej broszurze "Ne odpust, no rozpu-stu" odwodzi autor Rusinów od uczeszczenia na odpusty odbywajace się w kościołach rz. kat. wyazy-dzajao bioracych w nich udział, wydrwiwając la-ksie (str. 19) i przyganiając duchownym gr. kat. w odpustach tych udziały bioracym.

Obie te broszury nie tylko że nie są pozy-teczne dla ludu wiejskiego, lecz są dla lata szkodliwe, pierwsza broszura bowiem ma na celu obga-dzenie u Rusinów nienawiści kę narodowości polskiej, druga zaś osmieszenie i potepienie obrzadów kościoła rzym. katolickiego.

Utrzymywanie powomionych broszur w ozycielni czerchawskiej jest tem szkodliwsze, iż należa do niej aczniowio szkoły miejscowej, jak Jan Te-recki uczeń 3 klasy a broszury te dla młodzieży szkolnej przez c. k. krajową Radę szkolną uznanie zostały jako niewlaściwe i szkodliwe.

Ponieważ wiec rzeozowa czytelnia wedlug powojnej przedst. wionego stanu rzeozu nieodpowia da swojemu celowi, który jest szerzenie zamillowania do czystania pism pozytecznych, prze-to rozwijajac stowarzyszenie to niniejszem na podstawie §. 24 ustawy z dnia 15 Kst. pada 1867. Dz. p. p. Nr. 134.

O tem zawiadamiam Wgo Prezesa Towarzystwa Czytelni z nadmieniem, że przeciw zarzadzeniu niniejszemu przysluza Towarzystwu czytelni w Czerchawie prawo rekursu do wys. o. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych w przeciągu dni 60 od zawiadomienia go o tem zarządzeniu.

Równocześnie powstrzymuję bezzwocznie na mocy §. 25 ustępu 2. ustawy o stowarzyszeniach z dnia 15 listopada 1867. D. p. p. Nr. 134 wszelką dalszą czynnośc stowarzyszenia czytelni w Czerchawie.

W Samborze dnia 20 lutego 1882.

C. k. Radca Namiestnictwa i Starosta.

Hordyński.

Nostram fidelitatem nobis commendatum." Въ справѣ Годермарскаго писала листъ того са-мого содѣржанія такожъ цѣсаря Елеонора, ма-ти Йосифа I, а бѣтакъ цѣсарь Кароль VI на-слѣдникъ Йосифа I, писаль ажъ два разы, од-накожъ на дармо. Годермарскї не мѣгъ обніти наданого ему епископства, позаясь въ пропо-ручени папскаго. Телекессій епископъ, ерлів-скї, ревній подвижникъ справы Ракочія и-менувши Георгія Бѣланца епископомъ муні-чївскимъ, не вижакочи, що цѣсарь тому су-противился рѣшучо. Зъ того часу Годермар-скї прокливавъ въ великой нуждѣ и мустыкъ укрыватися передъ своими ворогами. Въ гру-диню 1710 подавъ бѣль прошеніе до властей комітату шароского, перестрѣченыхъ при-ходомъ цѣсарскаго войска, щобы вглину-лисѧ надъ его незавидно долю и визначили аму якъ держанье, щобы подумали, якъ не-доля давить тѣхъ, що остали вѣрній своему папови и цѣсареви: "quanta egestate praemantur ii, qui multis annis ob fidelitatem suo natu-rali Dowino ac legitimo regi debite servatam, in exteris nationibus vicitare necessitatii fuerint."

Не могучи допроситися уванинія отъ папы архієпископа Годермарскаго на руки архієпископа оstri-gomskого своимъ почести и задержавъ себѣ ти-туль архімандрита чина св. Василія на горѣ Чернікѣ, где пробувашъ ажъ до смрти въ р. 1729. Противники политичнї, колишнї по-встанцї противъ цѣсара, переслѣдували его до конця жизни, и при кождомъ случаю давали ему почуті, якъ провину заподѣять бѣль, ста-нувшись по сторонѣ цѣсаря, розинавочи хору-говъ съ написомъ: "Pro libertate, fide et sae- sare".⁴

Видимо отже, що не всѣ народы въ У-горщинѣ брали участь въ повстаню, черезъ ѿ, що оно не могло остояти передъ цѣсарскими войсками и вже въ р. 1709 почало осілабити, хотий Ракочій має по євой сторонѣ могу-чили числитъ 899 душъ и має свою власну церкву, она же мати своего самостїйного нароха и старається о то вже бѣ тѣхъ чѣмъ — холода, та вдарила ненадѣйно громомъ-блескавкою, тай разрушила нею надѣю на лучшу хвилю.

Трудно увѣрити, якъ хорошо розвивалась наша читальня. Члены липли до неї якъ мухи до меду. Читальня стала мѣсцемъ науки и розривки. Въ меднѣї и свята людѣя вечернїхъ поверталася до читальни, тутъ читали, оповѣдали себѣ вѣблїкї пригоды, жартували прилично, спѣвали церковный спіль ажъ и сїйтскї пѣснї. А наїть и въ будній днѣ заходили где-нокотрій сюди, та читали газетки лежачи на стелѣ, бо що вечера сторожѣ громадскї мали отворити, виснѣти и запалити въ читальнї. Дуже подобався себѣ поридокъ нашимъ селянамъ! А тѣмъ бѣльше, що заходомъ виѣду бѣть завизанія читальни, с. в. бѣ другого липца м. r. устроено два декламаторскї вечернї, два отчты и два аматорскї представлення, комедія *"Пинци"* — В. Ковальского на св. Арх. Михаила и *"Зѣвмчненій Юрко"* — о. Наумовича въ недѣлю мясопустну.

*) Historia Josephi Caesaris conscripta a Wagner. 391—392.

*) Fontes rerum austriacarum B. 17. Fiedler Aktenstücke zur Gesch. Fr. Rak. II, II Abt. 501—502. 516.

*) Basilovits. Brevis notitia. P. II. st. 156.

*) Vidermann. Russische Umtriebe in Un- garia. st. 5.

*) Pray. Epistolae procerum regni Hunga- riae. T. III. 589.

Довідавшись що Куліков був дітей, то
їх читалий читаткою газоти: Вільнощісну,
Руску Раду, Науку, Новість, Діло к т. д., за-
будоми, що їх висока знаходить, оканчав таєм-
науки: „Peia krew!“ ю та є ще після дієре!
Слікай!“ Не залишає тут жимотодові замі-
ти, що той же Куліков минулого року за-
значив самінські русинські дітичі три рази пре-
ститися.

Співчтвують ми комісії, переслухувані та доказані, клезки того ж не буде, лише саме то. Кузбін сказав, що читальня буде розширенна, і таєт сталося!

Недовольство того, аможе еще и видъ шин-
карьда отъ причиненій и прискарпленій, также
чрезвычайно, искъ зачумевшо, за то, что гдѣ-то стрѣ-
льцы топить посмѣши ласкателью въ купити
себѣ разъ пива и жгутъ, а другой разъ гер-
баты, та тутъ изъ читальни щирятъ и пачи. За-
дѣлъ этого магнитного переступу пропланційного
дѣлаю яко 16 членовъ читальни ласкателью
спасаются для бъ жарта изъ ц. к. Староежес.
Отъ зажигъ и цѣлый фактъ!

Дуобы порядко було, щоби котра газета подала докладну інформацію для читальни та під час для товаристь, та щоби оголосила, котрі книжечки не можна читати читальні, боєї ми думали, що ніколи прокуратурія не зволіла яку книжку друкувати, то нахильили їх читати, а тамъ часомъ опушкались? И чотоже тепер траматися? якъ можуть починати, и бешечинамъ? Просимо, дайте жаду, если яку-не пакъ, та хоть другимъ.

Зъ долинъскихъ горъ.

(Нека земя — Тиритак на Браз и мар-
шрут к югу от Миссии — Дикой земли).

Мислицѣ иже мишули. Скрапки и цим-
лями кидаютъ изъ изоморѣ, а люде бѣ-
зесоній ночи, що проводили на веен-
ихъ, пропохъ, гостиныхъ и отгостинахъ. Про-
верзинились дзвилетевыя сїнти божіи, смо-
жутъ, чи не видати сїнту. Бу у наст., звы-
чайно, ись изъ горахъ: безъ саницїй не пы-
шадъ изъ сїни изъ санюжати, ижъ зъ лѣса дрожа-
только и изъ будблю. Тутъ иже худоби
сталъ того сїни, що було більше якъ та
лоси землі, а до тені пашнї, що стоять иж-
чатахъ изъ полі, анѣ суди-Божіе обрятися.
постоянъ собѣ красненько Богъ знає доки-
чало ижъ скіи веру розношити гнїб по полі.
иже то приказують старѣ, що по Рѣдѣн-
ть мише „недѣль три разы по пять, — буде
вигодѣть“, а ись иже „три разы по сїмы, —
и во вѣйтъ“, значить весна иже недалеко,
сїмы, иже не було, тасть и нема. Она лиши
сь забавиць, а пісно ѹще прїде, лиши не
сїїй частъ, та приблизитъ настъ весняни
боты якъ изъ три недѣлі.

Люде щось таке в предвидять, бо на пр-
рву же Долину на Стрѣтнѣй лескомъ гнадъ
догу, бачись, что до сѣбенокъ весны не
имѣтъ птицъ. А на тѣмъ праркы мимох-
оду скажу, худоба не дуже такъ добре пла-
вась, добре плываша лиши конѣ.

Вс. Читателъ може бути нѣчого не знатъ и не чули о „Бризѣ“. Чотыри міль вѣдь Долини а дѣй бѣа Веддинка при гостиницѣ, що веде въ Долину до угорской границѣ, изъ розбитой потягомъ окружной линіиъ лѣсныхъ лѣбъ — находитеся тартакъ, вълнѣтель барона Понера, властителя Веддинкаго-клоча. Сетки роботникѣвъ, по обѣйшої части угорскихъ Русинъвъ и Словаківъ, въ широкихъ штанахъ и грубыхъ а тежинъ якъ почъ сорочкахъ, юнитъ на тартаку — однімъ словомъ, фабрика на великой рабочѣ. Оттого то мѣсто съ тартакомъ и гостиницю та губицами хатами и бараками для роботниковъ называются по нашему „Бриз“, а Нѣмцѣ кануть „Людвигбіка“. Немало и нашихъ Бойдѣвъ находить себѣ тамъ зарбота. Познакомили Васъ коротко съ тартакомъ на Бризѣ, скажу Вамъ, теперъ, що цѣла та фабрика съ весною переносится съ цѣлымъ сномъ стадкомъ на Выгоду къ Мизунѣ, мілю вѣдалої вѣдь Долини. Тамъ на Выгодѣ изъ рѣцѣ Світи построить баронъ Пеннеръ тартакъ на еще большій размѣръ на 4 гектары. Рѣкою Мизункою, где будуть побудованіи 3 камни, будуть пропадати „ботюки“ до Мизуни, до того именно мѣста, где передъ тѣмъ стояла желѣзна гута, а оттамъ едини-желѣзною дорогою (Rollbahn) изъ тартакъ на Выгодѣ. Говорятъ, що есть изъ планій строити лѣтну желѣзною дороги въ Выгоды до стаціи желѣзної дороги Альбрехта въ Долинѣ для выгднѣйшаго перевозу ма-териалу.

Харківъ 10 (22) лютого

(Δ) (Заміжнє університету в Харкові. Це вже третій тиждень, якъ зачинено нашъ університетъ, а коли вчинять, про се на певно не знашъ. Вѣдь, мабуть, думаетъ, щолучиться ика небудь страшна пригода, якій заночеть або якій небудь бунтъ. Щи, сего всеого не вѣдо, а ось послухайтъ, защо зачинено нашъ університетъ. Бѣсть у насъ въ Харковѣ літераторъ изъ роди бувъ проф. Цитовичъ, коли уми, — на імя Говоруха. (Проф. Цитовичъ здогадъ себѣ за границю славу крайно темно-исперативного публіциста, неприхильного ступона наукъ и загальню просвѣтъ. Дизь тому наездъ почалъ бѣль бути надзвичай.) Петербургскій газету „Берегъ“, когда однажды видавъ склони ретроградности и дилетантизму не пайдла нѣ найменшої симпатії у сейємъ читавочю публіки и по вбому газета перестати выходить. Прим. Ред.) На

бюю блю сибиряка студентовъ подбѣло до
то и назвали "его "подадецомъ" за это мину-
и теперѣшнюю дѣятельность. Сей поступокъ
блю бывъ зовѣть недобрый и неподхвѣ-
тій. Черезъ кѣльма день студенты забрали
бѣлье, щобъ судити своихъ товаришъ, за
кій ученикъ. Разомъ просили студенты ре-
зю, щобъ университетскій судъ ихъ не су-
дить, бо они самій будуть ихъ судити. Хочъ
стѣбли слушати студентовъ, они самій су-
дили тыхъ своихъ товаришъ, що допусти-
ли такого учнину изъ блю. Коли будъ сиби-
рцевъ, депутаты бѣлье студентовъ вѣнили до
професорскаго суду свое рѣшеніе и просили,
бы другого суду не було. Професоры, —
когда не всѣ, — начали докорыти тыхъ де-
путатамъ въ ворѣшили выгнati изъ университета
трехъ студентовъ: одного изъ те, що учи-
ли шкандаль изъ блю, а двоихъ изъ те, що

кинись и часописей. Начальство университету заслужено студентамъ забрали книжки студенты разошлись тащить и съ ею читальную. Якбы такъ и было, а треба быти, щобъ съ нейши справа выпадокъ не користи науки и университету, бо довлеѧніе книжне университету не може бути холене.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

Австрійско-Угорська Монархія

Австрійско-Угорська Монархія

(Реда державы.) Въ палатѣ послѣдній разъ
державной вѣсъ еще недостаточно для буджета
державныхъ изъ р. 1882. Лѣнина консервативную
голоса противъ буджета изъ всѣхъ его частей.
На 148-омъ засѣданіи палаты послѣдній изъ 25
и. прѣйтшестъ на порядокъ дипломатій фонда для
дипломатійныхъ изъ квотъ 50.000 зр. Противъ
той позиціи промежуточныя посы: Листаградъ
Русь — за ил. Габриэль и Гамзлеръ. Аргумента-
тица бесѣдникъ была замѣчательна, отпразднѣла съ
позицію партійному. Посы въ огузничномъ дѣлѣ
выводили изъ вѣтчи изъ угрозы измѣнѣнія
народности въ Австроії, на протеканіе гдѣ-
Славянъ, — не всѣхъ, но иль юдѣй пос. Русь —
три миллиона Русскіиъ: ихъ народный ре-
вѣбъ и ихъ языка отданъ безусловно подъ нача-
ніе Полѣбоя. Пос. Гамзлеръ выступилъ съ
фондомъ дипломатійныхъ изъ обширною бесѣдо-
ю которой отпразднѣли на бесѣду и Куха-
ковскаго изъ д. 23 с. м., богато наговори-
аргументами перенаправленныхъ изъ надто въ
звѣстныхъ шкандальныхъ статей галицко-по-
скіихъ газетъ. Розумѣется, что большинство изъ пра-
вящій принадлѣло фонду дипломатійному. Въ зага-
правице большинство звучало 10 голосовъ при
расѣдѣ, позицію за позицію, тѣмъ что
засѣданіе д. 25 с. м. изъ предложенныхъ позицій
изъ квотъ надъ миллионы зр. — обрѣзана 5 зр. „
каоргагенъ“, лѣкъ какъ „Газ. Іѡѡн.“

Побо́льшому суть на порядку днешней такоже інший справи. Одною зъ важайшихъ справъ було предложение правительства промизорочнію подицьшено цвоею цла б' гдяжихъ продуктъвъ. Правительство має се року предложити рядъ державной проектъ реформъ цвового закону. Шобы однакоже до того часу, закимъ нова тарифа буде ухвалена, купцѣ засмотрелись на значиць заповѣдь тыхъ предубѣдѣній, на котрой цла має бути подицьшене, внесъ правительство промизорочнію тарифу цлову, котрой має обовязувати три мѣсяція, починши отъ 1 марта. Р. Въ предложении правительственномъ главно ишло о подицьшеніе цла б' отъ кв. и около того предмету оберталась въ досить живленія дискусія. Въ 1878 р. подицьшено въ цло отъ кавы тѣ 16 на 24 кр., а генеральна промизорочна тарифа подицьшена тѣ 24 кр. на 40 кр. отъ мотричного сотира. Послы за сплющеніе лѣнивцѣ, якъ Пленеръ, Барабтеръ, Изабиргъ и т. д. отунали противъ подицьшенню цла б' кавы доказуючи, чо цло отъ кавы належе важимъ та гаремъ на убоящий версты народу особливо въ нѣмецкихъ провинціяхъ, бо ціа кава подицьшена на калограммѣ о 20 кр. а въ дробной торговлѣ и о 30 кр. Дальше доказували посы лѣнивцѣ ту несправедливость, чо въ цла б' кавы припадає має скарбови $31\frac{1}{2}\%$, а тымъсамъ краї угровъ не спотреблюють каву $31\frac{1}{2}\%$, але о одній трети частіи менше; коли отже въ доходѣ б' милионовъ Угорщина добраю $1\frac{1}{2}$ милиона зр., то добраю пойдѣ милиона болише, анѣжъ їй по справедливости надлежалось бы. Дебата надѣ тихъ предметомъ якъ и та загадъ дебата надѣ всевозможна справою въ австрійскій парламентѣ, не обійтись безъ замѣтнихъ скандалій на поле политичній. При голосованіи предложениіе было праите большинствомъ правницѣ, але треба замѣтити, чо въ Ландбахерѣ еще отъ двохъ товарищами фракціи центра голосувавъ за переходомъ до порядку днешняго. Зъ русскихъ послѣдній було правоутитъ только и. Кулаковскій и голосувавъ съ лѣнивцемъ за переходомъ во порядокъ днешній.

Комісія парламентарія радила д. 26 с. нада програмою дальшихъ праць ради державной. Загальну обговорювалось бажанье, щоби генеральна сесія була актъ найскорѣйшаго заміненія. Польщъ не може бажають, щоби въ мають бути скликаніемъ галиції. Сконочтановано, що сесія пра- вителство не предложитъ ради державной будо- жту из р. 1883, актъ оо була надана.

центрическими операциями против повстанцев Герцегонии и вышли для победы щасливо. Отдала повстанцам огромадной в пошибах Герцегонии земли разбиты. Мимо испогоды и неизысканных трудностей терпенье подняло операции ровно час из четырех сороки и преведено ими до конца плану. Особую радость разорвавшимся в тых операциях, 1) Полковники Армии Сандора отъ поиска до долины Железной и из Гравона добились аль до Калининца. 2) Ген. Ледишин выступил изъ походу въ Фочи, черезъ Балыкъ до Калиновца. 3) Полковники Секулы вышли изъ сороки полкъ походомъ къ Гапчу.

допости, что ціла ходина пада відомою Наренгою, котра була звісною воєдиною сперанійкою повстання їзьміть від імператора Гарнієнського, отримана вже від повстанців в погодженні подільських гайдамаків, які не стоять на заваді. Въ Кривому було поєднання двох баталій: під'їзд Валасовою въ гостинці ведучим до Ораговського; въ обсязь битвахъ повстанці побили.

Урядова співоздання та полі битви. Коменда 18 дивізії піхоти доносять для 25 с. к. Калюжні Гвардія повертають д. 23 с. к. в. Глазичача, столицею на позиції. Кретин битву съ повстанцами, которых будо до 10000 членів. Битва тривала бѣль год. 10 разу до 7 вісімра. Повстанці стріляли много ранених въ убитихъ, а кропі таємъ для повстанцій бойцівъ не відомо. Погибъ 71 шаштъ 2 убитихъ 4 таихъ и 2 лежать раненихъ. Генеральна коменда въ Серпуховѣ доносять д. 26 с. к. Колюжні після Аргунів получилася съ колишнім генералом Ледінів. Войска обсадили Краблену-глину въ Вратчинії. Генеральна Обсадча доносять за Фомін. Для 23 с. к. стояло войско та 77 (самбірського) полку битву съ повстанцами підъ Буневі. Тоже ранений одинъ лейтенантъ якожъ раненихъ єдинає. Для 24 с. к. войско сматрувало дахи Драни і долину Драгонів. Слюнотатели, що для 23-го Козачинці съ сокією бойцівъ розпочали битву підъ Буневі, якожъ почуті гарнітії стрільби та підъ Бродъ цимутую заради їхъ спонії отдають до Гостині.

ЗАГРАНИЦ

Россия. Коронация царя звонъ отложена,— на якъ давно, докъ на позно еще не забыто; подала гдемилюхъ вѣстей же отбутися коронація ажъ изъ серпня с. р.

По случаю выступления ген. Симболова наше Petersab. Herold, что правительство постаралось
все о том, чтобы из будущего высшего здравия державы не позволяла себе пронести политику на
власти руки. Следовательно належит, что тое ат-
тентатные замечания являются лишь из печать заговору-
му а особенно из дневники державы сущдыхи
и они будут поддерживаться бъ непримного
и скорблющего выступления против России а
не будуть еи обвиняющими о шовинистичай
надмене.

Мы доложили своего часу о замкненю университету Харківського. Із разу за границею не зміни причини замкнення і, якъ звичайно, додавалися, що се настутило зъ причинъ політическихъ. Тепер же вже стало ясно, що тутъ не входило въ гру нікакъ політическихъ. На балю два студенты оскорбили чинно одного публіциста, который пише въ харківському журналѣ "Миръ" підъ псевдонімомъ "Юрко". Тихъ студентовъ власти університету відмінили. Товарищъ хх студенты виступили противъ того, щобъ відмінили на недозволеніи власти університетською сходою і т. д. Въ наслідствіо такихъ непорядківъ замкненю

Кореспондент Кигуега в Warsaw-ого халъ разомъ съ министромъ гр. Игнатьевымъ и мѣхъ инишъмъ порушашъ пытансъ жидовскъ въ Россіи, запытавши, що правительство намѣрѣе учинитъ, щобъ усунуть причины противъжидовскаго агитации. Гр. Игнатьевъ отвѣтилъ, что власне генералъ комитетъ подѣлъ прозодѣя сенатора Готовцева занятъ рѣшеніемъ того пытана. Правительство намѣрѣе перевестъ гдѣся администрѣй и законодательныи мѣры, когдѣ усторонятъ быи изъвергнѣль отношенія жидовъ до христіанскаго житѣй. Такъ и, пр. правительство заслыша на переселеніе жидовъ въ глубь Россіи, але пакъ условиенъ, єли противъ того пѣтого не буде мати мѣщеса автономія (земства, думы и грамады) и если характеръ мѣщесаго житѣя буде ручати, что безизоражи не посторится. Въ загадъ однакожъ, новы жизнѣ склоннѣ одѣгать, новою и окреплѣю соціальными устроемъ будутъ показывать стремление до сепаратизму, гдѣ поть не будуть могли домагатися права воинскаго горожанскаго рѣгионравства. Правительство не буде противиться эмиграціи жидовъ въ Россіи, але цѣлѣва

религиями, бо градъ вынуждатъ отъ правительства, чтобы оно разинодчило движлося на тое, икбы о-
митгрували выключно молоды люди, обознаны до
службы подъковомъ, а решти реданы, подобаю до
прави праудуктивна линияла державу. Пѣтъ ко-
нецъ, сказаъ гр. Игнатъевъ, что правительство
предприняло извѣгачий языки, чтобы изненадки
же больше не повторялись. Эхъ начатку прави-
тельство было нагле заискотено, ахъ теперь вѣ-
селья нахѣи, что до непорядкото икто не приѣде.

Імператори. Дія 26 лютого приїхав до Берліна кн. Орловъ, амбасадоръ російський въ Парижъ. Спочу конвертувавъ съ амбасадоромъ російськимъ въ Берлінѣ, Сабуровымъ, погоди наявнію у німецького престолонаслідника, у цісара і у цісаревої. Нечерезъ бувъ на облѣтъ у кн. Бисмарка. Розуміється, що найближчими предметами вислухання кн. Орлова була бесіда ген. Соболєва підготувана въ Парижі. Телеграми заразо по Соболєвській бесіді доносили въ Парижъ, що кн. Орлова дуже непріємно привело виступлення Соболєва; такъ само въ тепері доносять зъ Берліна, що кн. Орловъ висловивъ кн. Бисмарковимъ сожаленія російського правительства по случаю Соболєвської провокації.

Въ соймъ прускому для 25 с. к. выдѣлана
дебату изъ споръ юдѣйской пос. Штекеръ,
изъвершилъ проповѣдь и одинъ изъ проводни-
ковъ противъ юдѣйскаго руха. Штекеръ головно-
домагавшись, чтобы юдѣиъ выключить отъ урады
юдѣйскихъ и учителемъ. Пес. Варховъ (эзъ

^{**}) Bidermann, *Indrajal*, no. 28, N. 16.

⁴⁴ Biderman Geschichte der Gesammt
B. et. [5].

шартии поступовом) приписуяще вину противъ жидовскіхъ непорядковъ, якъ въ лѣтѣ минувшаго року отбувалась въ Поморю, самому правительству, которое занадто черезъ пальцѣ дивилось на погромъ жидовъ.

Нѣмецкіи газеты признаютъ грѣхъ тенденціи въ ситуаціи политической, допускаютъ можливость змѣнъ въ державахъ балканскихъ и even-туальну войну Австро-Германіи съ Россіею.

Франція. Дня 26 лютого отбувались въ Франції доволникою выборы до парламента. И симъ разомъ вышли побѣдноносно республиканцѣ, но выбрали только одного бонартиста.

Вѣсть, будто бы ген. Скобелевъ гостячи въ Парижѣ мавъ бачитася съ Гамбетто, не подтверждеся.

Англія. Daily Telegraph доносить, что въ Лондонѣ ходятъ поголоски, мовѣбы то Гладстонъ намѣрилъ подати по димосії въ пропорціи оппозиціи плааты лордівъ въ справѣ пралиндскаго білла. По евентуальнѣй димосії Гладстона пришлабы задача зложити новый кабинетъ Гартингтонови, а колибѣ тое не удаляся, тогда наступили бы розысканія парламенту.

Румунія. Дирекція желѣзницъ Предеальодержала отъ правительства наказъ, чтобы мала на поготовѣ цѣлый таборъ и на случай потребы передала его въ разпорядимость министерству вѣйни. А дневники Romanal и Montrouz обвищуютъ лицензіацію на доставку ячменя, бисса и сѣна въ необмеженой сколькости. — Тіи вѣсти о якакъ праготованіяхъ Румуніи заинтересовали передовѣмъ печать австрійску, бо, звѣстно, Австро-Германія не жи въ Румунію въ великой пріїзди по причинѣ конфлікта въ пытаю душа-комѣ.

Сербія. Министромъ вѣйни на мѣсце Лешанина именованый ген. Тихомиръ Николичъ. Предприятие будовы сербскихъ же-лѣзницъ буда прияла на себе Union générale Бонту. Тешерь, коли Union gen. банкротувала, правительство сербское заключило угоду съ чотирма банкамъ: трема французскими и вѣденьскими Länderbank-омъ. На будову сербскихъ же-лѣзницъ предиминовало 100 млр. зр.

НОВИНКИ.

Сеймъ галицкій, якъ доносять краковскіи газеты, має здѣстивъ на сесію въ маю, а новій вѣйни до сейму мають отбутись въ осени.

Выдѣль краевый принявъ вже статутъ бани краевого въ послѣдній редакціи.

Пригадуемо, що днія 10 и. о. марта с. р. отбудеся музикально-декламаторскій вечерь въ память ХХ-го рожденія смерти Тараса Шевченка — въ сали „Народного Дому“. Кгбы не одержавъ запрошина, зволитъ вчасно зголоситися до комитету — ул. краковська ч. 14 и I поверхъ (въ комнатахъ „Русской Бесѣды“) бтт год. 6 — 7 вечеромъ.

Ревизіи и уваженія. Въ Изѣ на угорской Руси, якъ пишуть гдѣлай газеты угорской, арештували власти тамошнаго приходника о. Іоана Раковскаго, котрого отвезено до Сигету. — Доносять, що въ повѣтѣ бучакѣкъ роблять повѣтій взаєти ревизіи у рѣжихъ Русиновъ, хотіть завсѣдьти безупрѣчино. — „Neue freie Presse“ доносить, що въ Станиславовѣ отбувалась ревизія у урядника почтового п. Сѣрадского. Не найдено у него вправѣ нѣчого противуздаконного, однакъ перенесено его до Белон коло Кракова.

Шематизмъ клира архіепархії лѣвівської на р. 1882 вийде около половины марта зъ печати. Шематизмъ той печатается въ 900 примѣрникахъ въ рускѣ, а въ 300 примѣрникахъ въ латинскому языку. Передне слово до шематизма написано о крылѣ Петрушевичъ.

Рускій акад. товариство „Дружный Альянсъ“ устроило минувшою суботу въ комнатахъ „Русской Бесѣды“ вечеринцѣ съ самимъ лише бѣтчикомъ, позаянъ зъ причини смерти бувшаго головы бесѣды, бл. п. В. Сроковскаго, усунено зъ программи части музикально-декламаторску. Отчить маєтъ академікъ п. Конет. Левицій о „Правдѣ Рускїй“. Всѣмъ слухачамъ въ загалѣ дуже подобався себѣ бѣтчикъ, обробленый дуже старанно и замаючо, особливо зъ становища правиничого.

Рускій товариство драматичне п. Т. Романовичъ переноситься зъ Глининъ до Камінки струмилови, где першо представление буде днія 2 л. марта с. р.

Пожаръ. Днія 9 (21) с. м. въ ночи погорѣло въ Солтысахъ лѣтніхъ (коло Добропілля) 5 господарствъ, котріи понесли страту на 1.274 зр. Причини пожару досі незвѣдотна.

Похорони бл. п. В. Сроновскаго отбувались сен недѣль зъ дому при улиці Ормінській на цвинтарь Личаківскій ст. всякою торжественностю. Участъ публики, особливо лѣвівськихъ Русиновъ, буда дуже численна. Кромѣ того бачили мы твариції Покойного, урядниківъ краевого суду, вищого суду краевого, мѣжъ іншими такожъ президента вищ. суду Екос. Шенка и т. п. Обрядъ похоронний проводивъ Виросев, епископъ-сузданъ Сильвестръ при участі митрон. капитулы, В.Пр. крил. оо. Малиновскаго, Петрушевича, Гогоровскаго, Сѣнгалевича, Велика, якъ такожъ крил. Павликова, прорект. о. Сарницкого и др.

Частъ нашого неутрудимого Виросев, епископа уже значно причинилася до поважної и трагичної торжественностіи похорону нашого нобожданого Покойника и съ повнимъ вдоволеніемъ здноюмо, що Виросев, епископъ Сильвестръ вже впершій разъ бере участъ въ бѣтанию послѣдній здуги нашимъ заслуженнымъ уважавшимъ ми-

жамъ патріотамъ, чимъ дуже значно подносить повагу нашого обряду и нашої народності. Та такожъ примѣрна жертвоююдьтъ Бго Виросевищества въ такіхъ членовъ нашої капітулы якъ Ви. Оф. Малиновскій, Петрушевичъ и др. вже тымъ самимъ подносити повагу нашого духовенства въ очахъ не толькъ Русиновъ але и чужихъ людей. На домовинѣ Покойного зложено хороши вінць „Рускої Бесѣды“, позбогати вдѡи съ дѣтми, прокураторіи скарбу и пуніловъ Покойного. Тело зложено въ родину гробиню родини жінки Покойного.

Лѣвівська консисторія митроп. виць виць курендою (зъ днія 9 (21) лютого с. р.) свою дѣканівъ, що всї належито за печатаніи куреніи, почавши відъ 1872 р. ажъ до 1877 р. включно, якъ найскорше стягнули и надбслили консисторію до кінця марта с. р.

Народна читальня завязалась въ Серафінцихъ (коло Городенка) заходомъ о. Р. Литвионича. Статутъ видало вже передъ дніомъ тиждніми пам'ятництву до потвердженія. До сїи зголосились вже 60 членовъ.

Въ Варшавѣ, якъ виже варшавській кореспондент до „Schlesische Zeitung“, порозільлювано днія 12 (24) лютого с. р. на мурахъ писаній плянкі, завзываючо до борбы противъ жидовъ. Зъ той причини отбуваются прещтования особъ, по дозрівихъ о підбурюваннѣ до такої борбы. Не давно закінчився процесъ участниковъ запѣтної варшавської борбы антижидовской; въ помѣжъ 300 обжалованыхъ засуджено многихъ на кару 4 — 6 тижднівъ візницѣ. Зъ тихъ ставанъ якъ обжалованій одинъ отставлений офіціеръ, котрій въ мунітурѣ визыває людьтъ до борбы противъ жидовъ.

Въ Перемишлі отбувалась днія 5 (17) с. м. розправа судова противъ о. І. Сѣнкевича пароха въ Любініхъ, о провинні забурюваннѣ публичного спокою въ підбурюваннѣ противъ народності. Трибуналови проводивъ сюв. Скаля, якъ прокураторъ виступає дрѣ Прахтель, а боронитъ обжалованого дрѣ Долинській. О. Сѣнкевича обжаловали ц. к. прокураторія, що бѣть зъ марта с. р. подчасъ выборовъ посла до ради державної мавъ виступити въ церквѣ съ проповѣдю противъ правительству. Полякамъ и шляхтѣ и що тое оголосинъ бѣть такожъ въ письмѣ до громади. Покликано 18 свѣдківъ, селянъ, зъ котрихъ лише одинъ, Іванъ Кучманъ, звѣнить (посля справо-зданія польськихъ часописей), що бесѣда о. Сѣнкевича зробила на нѣмъ таке враженіе, мовѣбы въ Россії буда далеколучше системи правління, нѣжъ въ Австро-Гермії. Другій свѣдкіи призначали (підъ спровадзаніемъ тихъже часописей) лише, що о. Сѣнкевичъ говоривъ о утиясненніи селянъ черезъ шляхту и о несправедливомъ розложеніи податківъ; гдеякі свѣдкіи обставали наявѣ, що обжалованій хваливъ правління австро-Гермії. О. Сѣнкевичъ, заявивъ, що бѣть не почувається до польської іронії въ що сівдоки Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ палавъ противъ него явною ненавистею (що и дѣсто вловѣнѣ ствердено), дальше, що облѣдство буда ведене тенденцію черезъ Поляка. На підставѣ вердикту судіївъ присяжнихъ увѣльноно о. Сѣнкевича бѣть обжаловано зъ злонечнію заключенію публичного спокою въ узвано винину підбурювання противъ народності и взываю до несправізныхъ партій — и засуджено на 14 днівъ звѣчайного арешту, противъ чому вибѣсь оборонитель зажалеть неважности, такъ що до виївъ якъ въ кары. Кромѣ того прокураторъ вибѣсь зажалельцевъ неважности бѣть вимѣру кары. Справозданія польськихъ днівокъ Кучманъ пал